

НОЈАБ РҶИМН

Журнал икн дѣфе Азѣрбајчан ССР Али Совети
Рѣјасѣт неј'ѣтнини Фѣхри фѣрмани илѣ тѣлтиф
олунмушдур.

№ 11 • НОЈАБР • 1986

БАЧЫМ СЕЛЛИНИН УЛДУЗЛАРЫ

Расим НАЧЫ
(Дағыстан)

Рәссам Огтай ГУЛИЈЕВ

Биз үч нәфәр идиқ: анам, бачым Селли вә мән.

Анам ишә кедәндә евдә бачымла галырдым. Селли күлүмсәјиб сорушду:

— Сули, дүзүнү де, ширин кавалы истәјирсән?

— Әлбәттә, истәјирәм.

— Лап чох истәјирсән?

— Һә, һә!

— Онда ағзыны ач, Сули!

Бачым кечән илдән галма албалынын чәјирдәјини ағзыма сохду. Мән онун үстүнә чуманда Селли гышгырды:

— Еј, еј! Сән нә едирсән? Бәс мән сәнин бачын дејиләм?

Бачымла елә о саат барышдыг. Икимиз бирликдә доғма аулу кәзмәјә башладыг. Биз кавалы, алча, килас чәјирдәји ахтарырдыг.

Мән һеч нә тапа билмирдим. Бачым исә тапдығы дәнәләри сындырыр, ичиндәки ләпәләри чыхардыб мәнә дә верирди.

— Дадлыдыр, һә? Дадлыдыр, Сули?

— Чох дадлыдыр.

Евә гајыданда мән чардагда узаныб хәјала далырдым. Бачым Селли исә кавалы ағачынын дибиндә әјләшиб өз севимли нәғмәсини охумағы хошлајырды.

Ахшам анам ишдән кәләндә пишијимиз бирбаш онун гаршысына гачар, өз

јумшаг гујруғуну вүгарла јухары галдырарды. Итимиз меһрибан-меһрибан анамын ајағына долашар, тојугларымыз һәјәтдә гачышардылар.

Бизим һамымыз анамы дөврәје алардыг. О да бизи меһрибан-меһрибан охшажар, әзизләјәрди.

Анам һәмишә мәнә дејәрди ки, бачымдан муғажат олум, ону дәрин мәнә һәббәтлә севим. Она көрә ки, Селли дүнјанын ән меһрибан, ән севимли вә ән јахшы гызларындан биридир.

Ахшамлар Селли ејванда әјләшиб өз севимли улдузларынын јолуну көзләјәрди. Селли бу улдузлары һеч вахт о бири улдузларла гарышыг салмазды.

Кечә анам бизим јеримизи улдузлу сәманын алтында саларды. Јухуја кетмәмишдән елә һеј фикирләшәрдим: Көрәсән көјдә нә гәдәр улдуз вар?

Һеч кәс буну дејә билмәз. Буну билсә, јалныз Нәсрулла мүәллим биләр.

Нечә еләјим ки, бачым Селли дүнјанын ән хошбәхт гызы олсун? Нечә еләјим? Бәлкә Нәсрулла мүәллимдән сорушум? Ахы, о, һәр шеји билир!

Бәс бизим кавалыларымыз нә вахт дәјәчәк? Онлар нијә кеч јетишир ахы?!

Һәрдән мәнә елә кәлирди ки, сәһрли бир јелләнчәјә минмишәм. Кимсә мәни јаваш-јаваш јелләјир. Марагла дөрд тәрәфә бахардым...

Һәмишә олдуғу кими Селли архасы үстә узаныб јатмышды. О, күлүмсәјирди. Елә бил ки, јухуда да өз улдузлары илә сәһбәт едирди. Сәмада, бизим евимизин үстүндә дүнјанын ән көзәл улдузу шәфәг сачырды. Бәлкә дә бу, бачымын севимли улдузу иди?!

Мәнә елә кәлирди ки, бизи јелләнчәкдә јелләдән, анамын сәси илә икимизә дә лајла чалан елә бу улдуздур. Бачым Селлинин улдузу.

Тәрчүмә едени: Р. ЈУСИФОҒЛУ.